

TÔI TIN TƯỞNG NHIỀU NƠI VÒNG XÍCH CỦA LỜI CẦU NGUYỆN



- Ngay lúc ấy, rượu mang lại lợi ích thật gần gũi cùng với cơn say, rồi tức khắc nó gia tăng gấp đôi âu lo căng thẳng. Nhưng để hưởng vòn vẹn vài phút giải tỏa ít ỏi này, người ta lại sẵn sàng làm với bất cứ giá nào!

Đó là lời khẳng định của **bà Charlotte** tín hữu Công Giáo người Pháp, ngoài tứ tuần, lập gia đình và có hai con, về tai hại khôn lường của nạn nghiện rượu. Xin nhường lời cho bà kể lại kinh nghiệm sống không rượu là giá của một tự do tìm lại được.

Sau một năm thật mỏng giòn yếu ớt, năm mà không ngày nào tôi không khóc, tôi lại phải nhập viện trong vòng 2 tuần lễ để chữa trị chứng trầm-cảm nơi khu vực tâm thẳm do bác sĩ Bellivier điều khiển ở Créteil, cách thủ đô Paris hơn 11 cây số về hướng nam.

Tiếp đến là tai nạn xảy ra ngày 2-1-2009 khi tôi trượt ski. Tôi phải nhập viện, băng bó vết thương và nằm bất động trên giường. Cùng với nỗi khổ tinh thần cộng thêm niềm đau thể xác khiến tôi lâm cảnh nghiện ngập. Ban đầu tôi chỉ uống vài ly cho qua cơn buồn. Nhưng rất nhanh sau đó tôi uống khoảng vài chai rượu với đủ loại như Martini, whisky, rum.. Uống với mục đích chạy trốn thực tại và vùi đầu ngủ say.

Cứ thế thời gian trôi qua cho đến tháng 11 năm 2011 thì tình trạng nghiện ngập của tôi trở thành nghiêm trọng. Sau khi nói chuyện với vị bác sĩ trị liệu tâm linh cho tôi, hiền phu tôi hiểu rằng vấn đề của tôi không hẳn tùy thuộc nơi ý chí cho bằng liên quan đến việc tôi bị lệ thuộc vào một cái gì đó. Tôi liền chấp nhận nhập viện để chữa trị. Nơi đây, tôi may mắn và ngỡ ngàng sung sướng vì gặp được những con người thật tốt. Họ ưu ái lắng nghe tôi giải bày tâm sự. Họ tỏ ra kính trọng tôi chứ không kết án tôi. Thật tuyệt vời. Cùng với chữa trị tâm linh tôi tham dự các sinh hoạt thể lý như thể thao chẳng hạn. Và khi xuất viện, con người tôi hoàn toàn được đổi mới.

Ngày hôm nay, nỗi lo sợ lớn lao nhất của tôi là bị rơi trở lại vào cảnh nghiện ngập. Bí quyết giúp tôi đứng vững là phải tạo sự tự tin và yêu thương chính mình. Yêu mình thoát nghe có hơi lạ nhưng trong trường hợp của tôi lại cần thiết. Lời Đức Chúa GIÊSU phán: "Các con hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu các con", tôi thực hiện trước tiên phần thứ nhất của câu nói. Nghĩa là hãy yêu thương chính mình. Đối với tôi, thật xấu hổ tột đỉnh nếu chỉ yêu thương chính mình vì đó là sự ích kỷ. Nhưng giờ đây, sau 40 năm cuộc đời dạy tôi hiểu rằng, tôi phải yêu tôi trước rồi từ đó tôi yêu thương người khác. Thông thường người ta tìm kiếm chính mình qua liên hệ với người khác.

Tôi may mắn có một người chồng tuyệt vời và hai đứa con thần tiên. Tôi có một gia đình phi thường. Tôi cũng có một bào huynh luôn gần gũi và hiện diện thân tình. Tất cả những người thân yêu đã giúp tôi thoát ra khỏi cơn thử thách của nạn nghiện ngập. Giờ đây tôi trở lại trạng thái của con người bình thường: biết cho đi và biết nhận lãnh. Đó là dấu hiệu của một công cuộc tái tạo và là một hình thức sống yên ổn.

Đọc đến đây, hẳn có người đặt câu hỏi:

- Suốt lộ trình chữa trị này, Đức Tin Công Giáo có giúp gì cho bà không?

Tôi xin **thưa Có!** Bởi vì, ngay trong những giờ phút say mèm, người ta vẫn có thể kêu lên như Đức Chúa GIÊSU xưa trên Thánh Giá: "**Lạy THIÊN CHÚA của Con, sao Ngài bỏ rơi Con?**" (Matthêu 27,46), và cũng từ đó, người ta có thể thân thưa rằng: "**Xin đừng theo ý Con mà xin theo ý Cha**"

(Matthêu 26,39). Và ý của Đức Chúa GIÊSU là muốn tôi thoát ra khỏi nạn nghiện ngập.

Hiện tại tôi cảm thấy khoẻ khắn và tôi ý thức rõ ràng rằng tôi không hề bị cô đơn. Chưa bao giờ tôi cảm thấy hạnh phúc như khi tôi bước chân vào nhà nguyện Villejuif để thưa lời cảm tạ tri ân THIÊN CHÚA! Tôi tin tưởng nhiều nơi vòng xích của lời cầu nguyện. Ngày tôi nhập viện, anh rể tôi đã xin một người bạn của anh cầu nguyện cho tôi. Và mùa hè năm 2012 anh tôi đã xin tôi cầu nguyện cho đứa con trai của người bạn này, bị lâm trọng bệnh.

... Cách ăn chay mà Ta ưa thích chẳng phải là thế này sao: mở xiềng xích bạo tàn, tháo gông cùm trói buộc, trả tự do cho người bị áp bức, đập tan mọi gông cùm? Chẳng phải là chia cơm cho người đói, rước vào nhà những người nghèo không nơi trú ngụ; thấy ai mình trần thì cho áo che thân, không ngoảnh mặt làm ngơ trước người anh em cốt nhục? Bấy giờ ánh sáng người sẽ bừng lên như rạng đông, vết thương người sẽ mau lành. Đức công chính người sẽ mở đường phía trước, vinh quang THIÊN CHÚA bao bọc phía sau người. Bấy giờ, người kêu lên, THIÊN CHÚA sẽ nhận lời, người cầu cứu, Người liền đáp lại: "Có Ta đây!" (Isaia 58, 6-9).

("OMBRES & lumière", Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, No 190, Novembre-Décembre 2012, trang 19-21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt